

ابن یوسف حدائق شیرازی

آیت الله حاج شیخ ضیاءالدین حدائق، معروف به «ابن یوسف»؛ فرزند آیت الله حاج شیخ یوسف حدائق، در یازدهم محرم سال ۱۳۲۳ هجری قمری (اسفند ۱۲۸۲ هجری شمسی) در شیراز به دنیا آمد.

پس از تحصیل مقدمات علوم در مدارس جدید و مدرسه علمیه منصوریه به سال ۱۳۴۵ هجری قمری برای تکمیل علوم معقول و منقول به اصفهان، قم، تهران و مشهد رفت و مدت پانزده سال در تهران اقامت گزید و با گرفتن لیسانس دانشکده معقول و منقول، در مدرسه عالی سپهسالار و مدرسه خان مروی به تدریس پرداخت. او از علمای بزرگ تهران اجازه اجتهاد گرفت و سپس به عتبات عالیات رفت و از معلمان نامدار آنجا نیز موفق به اخذ اجازه شد. پس از مراجعت به شیراز به ارشاد خلق می پرداخت و اغلب اوقات را مصروف به تحقیق و تتبع می کرد.

ابن یوسف از رجال فاضل، محقق و با ذوق فارس بود و بیانی رسا و زبانی پرشور داشت و از خطبای فصیح به شمار می رفت.

از آثار چاپ شده او دو جلد کتاب فهرست کتب خطی کتابخانه مدرسه عالی سپهسالار و یک جلد فهرست کتب خطی کتابخانه مجلس شورای ملی می باشد که به علت دقت در تحقیق، مورد استفاده محققین نامور می باشد و جزء منابع معتبر به شمار می رود. کتاب دیگر او رساله ای درباره نهج البلاغه است.

از آثار دیگر وی گمشده‌ها «در مصاریعی که مثل سائر شده» و کتاب «المنظائر و المقتبسات.»

مرحوم ابن یوسف در جمعه سی‌ام بهمن ۱۳۶۶ هجری شمسی پس از ۸۴ سال زندگی با نیک نامی جهان را بدرود گفت و در آرامگاه حضرت امامزاده ابراهیم رخ در نقاب خاک کشید.